

KOMMENTARER TIL NY VAKTVIRKSOMHETSFORSKRIFT

Til kapittel 1. Virkeområde

Forskriften § 1 første ledd presiserer at “egenvakthold” i vaktvirksomhetsloven § 2 omfatter vaktjenester knyttet til både eiet og leiet eiendom, utført av både ansatt og innleid personell. Annet ledd presiserer at lovens unntak for vaktoppdrag som utføres sporadisk og har lite omfang får anvendelse for døgnbemannet egenvakthold når det ordensmessige elementet i tjenesten inntreffer sporadisk og har lite omfang. Utvidelsen av lovens virkeområde til egenvakthold bringer nye former for oppgaveløsning inn under loven. Unntaket tilpasses lovens formål etter endringen og slik at småskala vaktoppdrag kan holdes utenfor selv om de inngår i et løpende system. Unntaket antas særlig aktuelt for sammensatte oppdrag som utføres på nattestid i små hoteller, friluftsmuseer og lignende, og der elementet av reell vaktjeneste må anses tilfeldig.

Slike tjenester vil i mange tilfeller også falle utenfor definisjonen av vaktjeneste slik den er utdypet i forskriften § 2. Vaktvirksomhetsloven oppstiller ikke nye krav til vakthold, men skal bidra til kvalitet i vaktjenestene som faktisk utøves. Lovens formål innebærer at det er tjenestens hovedinnhold som avgjør om den er en vaktjeneste, ikke hva den kalles. Mange som i dag kalles “vakt” utøver i hovedsak servicetjenester som faller helt utenfor lovens og forskriftens definisjon. Samtidig omfattes en reell ordensvakt, typisk dørvakt, selv om jobben utføres “frivillig”, uten pålegg fra politiet. Forskriften definerer ordensvaktjeneste, og slik at vanlig billett-, nøkkel- eller bordsetningskontroll i hoteller og restauranter faller utenfor. Forskriften eksemplifiserer også en del praktisk viktige tjenester som normalt faller utenfor begrepet vaktjenester.

Der forskriftens § 2 ikke gir tilstrekkelig veiledning om en tjeneste faller innenfor eller utenfor vaktvirksomhetsloven, må avklaring søkes hos lokalt politi. Dette gjelder særlig for store arrangementer og utesteder, der politiet vil måtte gå inn med pålegg om vakthold dersom ordensmessige behov ikke anses forsvarlig dekket. Det skal utarbeides oppdaterte retningslinjer for å sikre ensartet praksis ved gjennomføring av endringene i vaktvirksomhetsloven og forskriften.

Etter overgangsregelen i § 51 bokstav e får vaktvirksomhetsloven ikke virkning for egenvakthold før 1. april 2012. Brukere av egenvakthold har dermed ett kalenderår til å vurdere eventuelle behov for tiltak som følge av regelverksendringene. Søknad om å fortsette egenvakthold etter 1. april 2012 må imidlertid fremsettes før 1. oktober 2011, for å gi politiet mulighet til å behandle søknadene innen overgangsperiodens utløp. Egenvaktholdet kan uansett fortsettes ut mars 2012.

Til kapittel 2. Søknad, vandelskrav og politiattest

Forskriften § 3 presiserer at store foretak med flere foretaksregistrerte enheter som utøver vaktvirksomhet skal ha tillatelse for hver av dem. Vaktvirksomhetsloven stiller imidlertid ikke krav til foretaksregistrering med næringskode “vaktvirksomhet”. I § 3 presiseres derfor også at foretak som driver egenvakthold kan basere søknad om tillatelse etter vaktvirksomhetsloven på den foretaksregistrering de allerede har. Det er

derfor ikke nødvendig for virksomhet som skal drive egenvakthold å opprette og administrere et eget vaktforetak, med mindre de også tenker seg å leie ut vakter til andre. Det vil være tilstrekkelig at utøvelsen av egenvaktholdet er skilt ut i en egen avdeling i virksomheten, slik at personkretsen som skal vurdere etter vaktvirksomhetsloven § 3 klart avgrenses. Behovet for å vurdere ledelse og eierskap over avdelingsledernivå må vurderes konkret og i lys av at utøvelsen av egenvakthold ikke er inntektsbringende for virksomheten og at foretakets ledelse og eierskap allerede kan være vurdert etter serveringsloven og alkoholloven.

Vaktvirksomhetsloven § 8 fastslår at den som skal tilsettes i foretak som omfattes av loven og som skal utføre vakttjeneste eller har oppgaver direkte knyttet til vakttjeneste skal ha tilfredsstillendeandel. Det kan kreves uttømmende og utvidet politiattest. Saksbehandlingsreglene i politiregisterloven kapittel 7 om vandelskontroll og attester gjelder. Politiregisterloven er ikke trådt i kraft, men er vedtatt og gis anvendelse ved henvisning. Loven skal suppleres av forskrifter som vil gi ytterligere veiledning.

Utvidelsen av virkeområdet til egenvakthold innebærer nødvendigvis at foretak som søker tillatelse til å fortsette egenvakthold må vurdere vaktene ved fremleggelse av politiattest i ettertid. Kravet til tilfredsstillendeandel må derfor også vurderes i lys av gjeldende ansettelsesforhold.

Til kapittel 3. Utdanning

Vaktvirksomhetsforskriften angir hvilke kompetansemål utdanningskravene i lovens § 9 skal bygge på, og de overordnede rammene for gjennomføring av utdanningsløpet. Forskriften § 7 annet ledd presiserer at vekterutdanningen skal gjennomføres etter læreplan fastsatt av Politidirektoratet, og at fagbrev som vekter fra videregående opplæring oppfyller kravet til vekterutdanningens grunnfel.

Vaktvirksomhetslovens utdanningskrav må være oppfylt før det kan utføres ansvarlig vakttjeneste. Begrepet "ansvarlig vakttjeneste" defineres ikke i forskriften, men skal i henhold til Ot.prp. nr. 49 (2008-2009) forstås slik: *"Med ansvarlig mener departementet utførelse av selvstendig tjeneste, i betydningen at tjenesten utføres på eget ansvar uten tilsyn av annen godkjent vekter. Det vil ikke være tilstrekkelig å ha veiledning pr. telefon eller lignende for å kunne hevde at tjenesten utføres selvstendig."*

Personer som ikke har bestått eksamen for vekterutdanningens grunnfel, dvs. som er "under opplæring", skal derfor ha tilsyn av en ferdigutdannet vekter ved utførelse av vakttjeneste. Tilsynet må utøves ved fysisk tilgjengelighet. Tilsvarende for vektere/ordensvakter som skal utøve spsialtjeneste og ikke har bestått eksamen for tilleggsopplæringen etter forskriften §§ 12 til 15.

Overgangsregler

Forskriftens §§ 7 til 15 om nye utdanningskrav settes ikke i kraft før Politidirektoratet har fastsatt læreplaner for gjennomføring av nye kompetansekra. Det skal snarest mulig nedsettes en egen arbeidsgruppe med relevante og berørte aktører for å bistå direktoratet med å utrede innholdet i nye læreplaner og øvrig praktisk gjennomføring.

Etter § 51 bokstav a gis derfor utdanningskravene i forskrift 25. mai 2004 nr. 787 § 5 virkning inntil læreplanene er klare.

Det følger av § 51 bokstav b at vektere som har gjennomført vekterutdanning før §§ 7 til 15 trer i kraft bare trenger regodkjenning etter § 11 om regodkjenning av grunddelen og § 12 om regodkjenning av ev. tilleggsopplæring. Det kreves ikke ny opplæring for dagens vekterkorps, heller ikke for vektere som utdanner seg i overgangsperioden inntil nytt opplæringsprogram er klart. På sikt vil likevel kravet til regodkjenning hvert fjerde år gi også dagens vektere en forankring for faglig påfyll og kvalitetssikring.

Særlig om utdanningskrav for ordensvakter

Ordensvakter utfører viktige vaktjenester, men har bare vært omfattet av vaktvirksomhetsloven hvis de har vært ansatt i vaktelskap. Alle ordensvakter skal imidlertid ha styrket utdanning når lovendringene og utdanningskravene i vaktvirksomhetsforskriften trer i kraft. Som hovedregel skal de ha vekterutdanning, men forskriften regulerer også et alternativt utdanningsløp for ordensvakter.

Forskriften § 9 om praksisopplæring gir i annet ledd adgang til å gjennomføre en forenklet praksisopplæring for ordensvaktjeneste. Slik forenklet praksisopplæring skal kunne gjennomføres i foretak som bare driver ordensvaktvirksomhet. Kravet til at praksisopplæringen skal ledes av ansvarlig praksisinstruktør og til objektopplæring tilpasset den enkeltes tjenesteutførelse gjelder også for ordensvaktpraksis. Ordensvaktpraksis oppfyller ikke kravet til vekterutdanningens grunddel og gir dermed ikke grunnlag for å utøve annen vaktjeneste.

Alle ordensvakter skal ha tilleggsopplæring for ordensvaktjeneste etter § 12, jf. § 14. Kravet til at eksamen for vekterutdanningens grunddel skal være bestått før tilleggsopplæringen kan startes gjelder ikke for ordensvakter som tar forenklet ordensvaktpraksis. Dette fordi eksamen for vekterutdanningens grunddel omfatter opplæringskravene både for teoretisk grunnkurs og for grunnleggende praksisopplæring. Teoretisk grunnkurs skal imidlertid i utgangspunktet være gjennomført før tilleggsopplæringen i ordensvaktjeneste kan starte, siden tilleggsopplæringen forutsetter forhåndskunnskap til fordypning. Eksamen etter § 14 vil dermed også forutsette at eleven har tilegnet seg kunnskap gjennom teoretisk grunnkurs. Integrering av teoretisk grunnkurs og tilleggsopplæring for ordensvaktjeneste vil bli vurdert ved utarbeidelse av læreplaner til utdanningskravene.

Ikrafttredelse av den vedtatte endringen i serveringsloven § 16 utsettes til ikrafttredelsen av vaktvirksomhetsforskriften §§ 7 til 15. I overgangsperioden fra 1. april 2011 og til ikrafttredelsen av utdanningsbestemmelsene har ordensvaktene ikke plikt til å oppgradere utdanningen. De kan imidlertid velge å ta vekterutdanning etter dagens vekterkurs trinn 1 til 3, eller å forsterke ordensvaktkompetansen med dagens vekterkurs trinn 1 og 3 (dvs. uten praksisen i trinn 2). Forutsatt at også dagens ordensvaktkurs er gjennomført, vil kravet til ordensvaktopplæring være oppfylt når nye utdanningskrav trer i kraft, jf. § 51 bokstav c.

Fordi endringen i serveringsloven § 16 ikke settes i kraft nå, vil gjeldende ordning for opplæring og godkjenning av ordensvakter kunne fortsette inntil nytt opplæringsystem er på plass. Krav om tillatelse etter vaktvirksomhetsloven omfatter ikke virksomhet som i dag bare driver ordensvaktkurs etter politiets godkjente opplegg.

Særlig om utdanningskrav for sikkerhetskontrollør på lufthavn

Etter § 12 annet ledd krever også utførelse av tjeneste som sikkerhetskontrollør på lufthavn tilleggsopplæring, men slik opplæring gis etter krav fastsatt av Luftfartstilsynet etter luftfartsloven, jf. forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv.

Eksamen for vekterutdanningens grunn-del skal være bestått før det kan utføres ansvarlig vaktjeneste, herunder tjeneste som sikkerhetskontrollør. Det stilles imidlertid ikke krav om at vekterutdanningens grunn-del skal være gjennomført og eksamen bestått før opplæringen som sikkerhetskontrollør kan starte. Forholdet mellom opplæringskravene etter vaktvirksomhetsloven og opplæringskravene etter luftfartsloven skal vurderes nærmere. Vaktvirksomhetsforskriften stiller derfor ikke krav om gjennomføring av utdanning som kan være godt nok dekket gjennom den obligatoriske tilleggsopplæringen etter flysikkerhetsreglene.

Til kapittel 4. Opplæringsvirksomhet

Endringen i vaktvirksomhetsloven § 2 annet ledd bokstav f innebærer at opplæring i vaktjenester regnes som vaktjeneste og omfattes av vaktvirksomhetslovens ordinære tillatelsesordning. Dermed omfattes også foretak og forvaltningsorgan som driver ren opplæringsvirksomhet av lovens § 3, som angir krav til vandel, skikkethet og nødvendig tillit til foretakets ledelse mv. Godkjenning av undervisningsopplegget som sådan inngår som en del av vurderingsgrunnlaget for tillatelsen.

Overgangsregelen i § 51 bokstav d regulerer innfasingen av gjeldende godkjente kursvirksomhet i den ordinære tillatelsesordningen etter vaktvirksomhetsloven. Foretak som på ikrafttredelsestidspunktet 1. april 2011 driver opplæringsvirksomhet som er godkjent av Politidirektoratet må søke tillatelse etter vaktvirksomhetsloven før 1. oktober 2011. De kan fortsette virksomheten etter den godkjenning de har inntil søknaden er avgjort av politidistriktet der virksomheten drives eller har hovedkontor. Foretak og forvaltningsorgan som vil starte opplæringsvirksomhet etter 1. april 2011 må ha tillatelse etter vaktvirksomhetsloven før virksomheten går i gang.

Det fremgår av forskriften § 3 at søknad om tillatelse til å drive opplæringsvirksomhet skal forelegges politidistrikt som utpekes av Politidirektoratet. Det er foreløpig ikke avklart hvilket eller hvilke politidistrikt som skal omfattes av foreleggelsesordningen, som skal gjøre det enklere for øvrige politidistrikt å håndtere denne typen søknader.

Forskriften § 18 stiller tydelige krav til instruktørene, og skiller mellom vekterfag og mer spesialiserte fag som krever annen form for fagkompetanse, dvs. brannvern, førstehjelp, internasjonale menneskerettigheter, internasjonal humanitær rett, strafferett, straffeprosess og bruk av makt og maktmidler. Her vil det være nødvendig å

bruke instruktører som har sin primære faglige tilknytning utenfor vekterbransjen, typisk fra Røde Kors, brannvesenet, ulike juridiske miljøer og fra politiet. Inntil forskriften §§ 7 til 15 om utdanningskravene trer i kraft må vurderingen av instruktørkompetansen baseres på kravene til opplæring som gjelder i overgangsfasen.

Foretak og forvaltningsorgan som søker tillatelse til å fortsette egenvakthold kan drive praksisopplæring trinn 2 etter forskrift 25. mai 2004 nr. 787 § 5 så snart de har fått tillatelsen innvilget. Etter overgangsregelen i § 51 bokstav e utløper ikke søknadsfristen før 1. oktober 2011, men det er ingenting i veien for at foretak/forvaltningsorgan søker og får, tillatelse før dette tidspunkt dersom det er av betydning for muligheten til å gjennomføre gjeldende vekterutdanning for de ansatte. Det kreves ikke egen godkjenning fra Politidirektoratet for opplæring som bare omfatter vekterkurs trinn 2 for egne ansatte. Kravene til slik opplæring fremgår av rundskriv 2006/08.

Forskriften § 3 siste ledd fastslår at foretak som bare driver opplæring i tjeneste som sikkerhetskontrollør på lufthavn ikke trenger tillatelse til å drive opplæring etter vaktvirksomhetsloven. Opplæringen for sikkerhetskontrollører godkjennes og kontrolleres av Luftfartstilsynet. Det er bare når foretakene også driver annen opplæring i vaktjenester at det er behov for politiets tillatelses- og kontrollvirksomhet etter vaktvirksomhetsloven.

Til kapittel 5. Godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen stat

Kapittelet gjennomfører yrkeskvalifikasjonsdirektivet (direktiv 2005/36/EF, endret ved direktiv 2006/100/EF) og omfatter godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for vektere og instruktører. Forskriften har bestemmelser om a) godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for statsborgere fra EØS, herunder norske borgere med utdanning fra EØS, b) godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for statsborgere fra EØS med utdanning fra tredjestat, c) godkjenning av yrkeskvalifikasjoner for statsborgere fra tredjestat og d) midlertidig utøvelse av vaktjeneste i Norge for vektere fra EØS

Yrkeskvalifikasjonsdirektivet gjelder ikke for Sveits. Etter EFTA-avtalen vedlegg k omfattes Sveits av de forutgående direktivene 92/51 for kvalifikasjonsnivåene a til c i forskriften § 22 og direktiv 89/48 for kvalifikasjonsnivåene d og e. EFTA-avtalen vil bli endret for å gi yrkeskvalifikasjonsdirektivet anvendelse for Sveitsiske borgere, muligvis fra 2012. Når det skjer må vaktvirksomhetsforskriften kapittel 5 endres tilsvarende.

Politidirektoratet er godkjenningsmyndighet for søknad om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen stat som grunnlag for å utøve vaktjeneste i Norge. Politidirektoratet er imidlertid ikke godkjenningsmyndighet for søknad om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat for å utøve tjeneste som sikkerhetskontrollør på lufthavn. Godkjenning av faglige kvalifikasjoner for sikkerhetskontrollører inngår i et eget instrument etter fellesskapsretten. Luftfartstilsynet er ansvarlig myndighet for slik godkjenning.

Yrkeskvalifikasjonsdirektivets saksbehandlingsregler er gjennomført i §§ 25 og 26. Søknaden skal fremsettes på eget søknadsskjema og avgjøres senest innen fire

måneder. Krav om utligningstiltak og språkkompetanse etter forskriften § 23 anses ikke som en del av godkjenningen, men som en forutsetning for tilgang til yrket.

Midlertidig utøvelse av vaktjeneste etter forskriften § 27 krever ikke godkjenning, men en erklæring som informerer Politidirektoratet om tjenesteutøvelsen. Første gang tjenestene ytes skal erklæringen ledsages av nasjonalitetsbevis, bevis på yrkeskvalifikasjoner, dokumentasjon for yrkesutøvelse og dokumentasjon for at tjenesteyteren ikke er dømt for noe straffbart forhold. Etter § 27 tredje ledd skal tjenesteytelsens midlertidige og tilfeldige art vurderes fra sak til sak, særlig i forhold til ytelsens varighet, hyppighet, regelmessighet og kontinuitet. Fordi midlertidig tjenesteytelse ikke skal godkjennes, må tvil om ytelsens midlertidige karakter drøftes med tjenesteyteren og foretaket som ansetter vedkommende. Forskriften § 27 gir bare rett til tjenesteutøvelse dersom tjenesten rent faktisk er av midlertidig og tilfeldig art.

Til kapittel 6. Uniformering, legitimasjon og kommunikasjon

Kapittelet inneholder forskriftsbestemmelser om merking av uniform, fritak fra plikten til å bære merket uniform og utforming av standardisert ID-kort for vektere. Etter forskriftens § 28 gis Statens forvaltningstjeneste, Domstoladministrasjonen og Stortinget anledning til å benytte uniformer merket med betegnelsen “security” i stedet for “veker” for sine ansatte. Tilsvarende for legitimasjonskort.

Inntil et nytt sentralt vaktvirksomhetsregister er på plass og kan generere et registrert tjenestenummer for hver enkelte veker, må legitimasjonskortet basere seg på vektens ansettelsesnummer i virksomheten. Standardisert ID-kort for vektere får etter overgangsregelen i § 51 bokstav g anvendelse for vektere som utdannes eller regodkjennes etter forskriften §§ 7 til 15, når disse trer i kraft. Dagens legitimasjonskort har ubegrenset gyldighet og trenger ikke skiftes ut før vaktvirksomhetslovens nye fireårige regodkjenningssyklus starter. Nye kort vil ha en gyldighet på fire år.

Til kapittel 7. Bruk av hund m.m.

Kapittelet viderefører tidligere forskriftsregulering og gjeldende praksis for bruk av hund som nedfelt i Politidirektoratets rundskriv 2006/008. Dermed presiseres også at hund bare skal brukes til egenbeskyttelse, og ikke til rundering, sporing eller søk etter personer, gjenstander, narkotiske stoffer, sprenglegemer og lignende. Etter forskriften § 34 skal virksomhet som godkjenner bruk av hund føre skriftlig logg både over godkjente ekvipasjer og over hendelser som involverer hunden. Loggen skal vedlegges virksomhetens årlige rapport til politiet.

Kapittel 7 regulerer i § 36 også bruk av håndjern under utførelse av vaktjeneste. Her fastslås at håndjern kan medbringes dersom tjenesten tilsier det, og bare kan benyttes til egenbeskyttelse (nødverge). I tråd med anbefalingene fra arbeidsgruppen som gjennomgikk regelverket om vaktvirksomhet i 2008 er bruk av håndjern ikke lenger tillatt for å sikre gjennomføring av pågrepelse, kun til egenbeskyttelse. Forskriften gir heller ingen dispensasjonsadgang for bruk av batong, jf. Ot.prp. nr. 49 (2008-2009). Slikt utstyr er derfor ikke tillatt medtatt i tjeneste.

Til kapittel 8. Opplysnings- og rapporteringsplikt

Forskriften kapittel 8 gir bestemmelser om innholdet i virksomhetens årlige rapport til tillatelses- og kontrollmyndigheten, og om at rapporten skal sendes i kopi til alle politidistrikt som omfattes av tillatelsen. § 39 fastslår at virksomhetene skal føre skriftlig logg over alle situasjoner som har medført bruk av fysisk makt under utøvelse av vaktjeneste. Bruk av fysisk makt inkluderer bruk av håndjern. Loggen skal føres snarest mulig, undertegnes av den som har utført tjenesten og virksomhetens daglige leder, og vedlegges foretakets årlige rapport.

Manglende overholdelse av rapporteringsplikten innebærer at virksomheten unndrar seg offentlig kontroll og kan gi grunnlag for tilbakekall av tillatelse etter lovens § 7. Oppfølging av slike foretak er ressurskrevende, og bør av hensyn til effektiv og forutsigbar håndheving av regelverket følge standardiserte purre- og varslingsrutiner i politidistriktene. Vaktvirksomhetsloven gir ikke hjemmel for overtredelsesgebyr, men foretak som ikke medvirker til politiets kontroll genererer merarbeid som bør kunne gjenspeiles i foretakets kontrollgebyr.

Til kapittel 9. Kontroll med utøvelse av vaktvirksomhet

Kapitlet har bestemmelser om kontrollmyndigheten, herunder om forholdet til andre berørte politidistrikt, om gjennomføring av kontrollen generelt og gjennomføring av besøkskontroll spesielt, om avslutning av kontrollen og utarbeidelse av kontrollrapport.

Av § 42 fremgår at kontroll med foretak og forvaltningsorgan som utøver vaktvirksomhet skal utføres etter behov og minst en gang årlig med utgangspunkt i virksomhetenes årlige rapport. Kontrollen utføres som en kombinasjon av dokumentkontroll, vandelskontroll og besøkskontroll, og skal planlegges etter en vurdering av den enkelte virksomhet. Forskriften presiserer at kontroll med foretak som utøver vaktvirksomhet på lufthavn skal planlegges i samråd med Luftfartstilsynet.

Besøkskontroll skal som hovedregel gjennomføres hvert annet år, med mindre det fremkommer opplysninger som tilsier hyppigere fysisk kontroll av virksomheten. Politidirektoratets skjema til bruk for politidistriktenes gjennomføring av kontrollene vil bli oppdatert slik at det dekker også kontroll av opplæringsvirksomhet mv.

Kapittel 9 synliggjør gangen i politiets kontrollvirksomhet og skal sammen med kapittel 8 bidra til bedre informasjonsflyt mellom virksomhetene og politiet og mellom politidistriktene. § 41 annet ledd fastslår at Politidirektoratet skal utarbeide rutiner for samarbeid med myndigheter som har meldeplikt etter vaktvirksomhetsloven § 17.

Etablering av et sentralt vaktvirksomhetsregister krever nye forskriftsbestemmelser om behandling av opplysninger, jf. vaktvirksomhetsloven § 19 annet ledd. I den sammenheng må også ev. behov for justering i forskriften kapittel 8 og 9 vurderes. Utkast til registerregulering sendes på høring når planene er klare.

Til kapittel 10. Gebyr, forsikring, ikrafttredelse og overgangsregler

Etter forskriften § 46 skal gebyrene til søknadsbehandling og kontroll med vaktvirksomhet være kostnadsbasert. Søknadsgebyret skal som før betales forskuddsvis, men fordi det skal dekke politiets reelle kostnader til søknadsbehandling skal det ikke tilbakebetales ved avslag. Kontrollgebyret skal som før betales ved innlevering av årlig rapport innen utgangen av mars hvert år.

Forskriften § 46 angir også at gebyrene skal ta hensyn til virksomhetens størrelse og kontrollbehov. Gebyrene må fastsettes av Politidirektoratet etter en detaljert modell for tidsbruk og spesielle hensyn, jf. § 48. Innkreving av gebyrene må derfor også utsettes inntil modellen for beregning og betaling av gebyrene er fastsatt. Dette antas bare å berøre søknadsgebyret, siden kontrollgebyr etter ny vaktvirksomhetsforskrift først forfaller ved innlevering av årlig rapport i mars 2012. Etter overgangregelen i § 51 bokstav f skal søknadsgebyr betales etterskuddsvis når direktoratet har fastsatt gebyrets størrelse. For virksomhet som søker tillatelse etter at nytt system for beregning og innbetaling er på plass betales søknadsgebyret forskuddsvis på vanlig vis.

Etter § 47 skal også gebyret som innkreves ved utrykning på feilalarm meldt fra vaktforetak være kostnadsbasert, i motsetning til tidligere standardiserte sats på 2 ganger rettsgebyret. Gebyret fastsettes og beregnes av Politidirektoratet, jf. § 48. Forskriften § 49 om forsikringsplikt viderefører gjeldende forskriftsregulering. Ikrafttredelses- og overgangsreglene er omtalt i de relevante kapitlene over.

Foretak og forvaltningsorgan som er usikre på de nye reglene kan kontakte lokalt politidistrikt for nærmere informasjon.